

stillede Part i ethvert Forhold. Der maa være forsøgt Opfordring til at søge fastsat Regler for Betalingen af Sagførere og derunder ogleaa at søge at yde dem et passende Bederlag for Udførelsen af offentlige Sager, for at ikke Betalingen derfor indirekte skal væltes over paa Befolkningen. — Der er endnu et enkelt Omraade, som halveis kan henregnes til Skattevæsenet, det er Post- og Telegrafvæsenet. Jeg tror, at den store Udvikling, som Post- og Telegrafvæsenet har faaet i hele Europa, siden den sidste Postlov udkom her i Landet, gjør det ønskeligt, at vor Postlov tages under Revision, og jeg vil tillade mig at opfordre den ærede Minister til at have sin Opmarksomhed henvendt herpaa. Jeg skal ikke komme dybere ind paa de forskjellige Spørgsmaal, som ere reiste af ærede Medlemmer derom; kun skal jeg med Hensyn til den nye Telegramtaxt, som er foreslaaet, minde om, at det jo styldes Folkethingets Initiativ, at Telegramtaxten i sin Tid blev nedsat fra 2 Mark til 50 Dre. Jeg kan ikke vente, at dette Thing vil fravige den Bestræbelse, som det gjorde sig til Organ for, ved at gaa til en saadan Forhøielse af Telegramtaxten, som her er foreslaaet. Et æret Medlem har allerede paavist, hvor stor den er, og de Beregninger, som ere anstillede derover, ere endog betydelig mildere, end Virkeligheden viser, idet 8 Ord efter dette Forslag ville komme til at koste det Samme som 20 Ord før. Jeg tror, at det det vilde være ganske heldigt, dersom man indførte det System, som er foreslaaet, saaledes at man skjæler mellem Grundtaxt og Taxt pr. Ord eller 2 Ord; men begge Dele maa vistnok sættes lavere, og i alt Fald maa der sørges for, at den samlede Betaling gjennemsnitlig ikke bliver høiere end nu. Naar den ærede Indenrigsminister anførte, at man i Sverrig og Lydsland ikke vilde henregne hektografiske Meddelelser til de Meddelelser, som skulde have Nedsættelse i Porto, saa vil jeg gjøre den ærede Minister opmærksom paa, at dette ikke gjælder i Frankrig og, saavidt mig bekjendt, heller ikke i flere andre Lande; der behandler man hektografiske Meddelelser paa samme Maade som autografiske eller de øvrige Mangfoldiggjørelser. Men selv om det ikke sker i Lydsland og Sverrig, saa er der dog i alt Fald ikke nogen Anledning for os til at hævde Mangfoldiggjørelser paa den Maade, og jeg kan ikke give den ærede Minister Ret i, at Postloven forhindrer Liberalitet i saa Henseende. Men dersom den ærede Minister skulde være den Mening, saa vil jeg tillade mig at opfordre den ærede Minister til at søge den paagjældende Lovbestemmelse forandret; thi Enhver maa dog ganske sikkert indrømme, at det er ubilligt at lade hektografiske Meddelelser betale dobbelt saa Meget som f. Ex. autografiske.

Med Hensyn til Enkelthederne paa Udgiftsiden skal jeg kun omtale et Par ganske

enkelte Punkter og da først Theatret, om hvilket vi nu hørte en Udtalelse af den ærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Jeg kan jo være ganske enig med ham i, at det er Staten, som under enhver Omstændighed har været Debitor for Theatrets Gjæld, og at det forsaavidt kan være ligegyldigt, om den ifjor tagne Beslutning var fattet eller ikke. Men det er kun en Side, den formelle Side af Sagen, den reelle Side er følgende: Da Folkethinget for nogle Aar siden besluttede, at Theatret selv skulde betale sin Gjæld til Sops Madeni, var Meningen dermed, at Theatret skulde indrette sit Budget saaledes, at det blev istand dertil eller i alt Fald arbejde sig op dertil, og jeg tror, at den Forordning, som ligger heri, maa fastholdes fra Folkethingets Side som hidtil, rigtignok ikke under den samme Form, eftersom der ikke mere er Tale om Gjæld. Men vil man holde sig til Realiteten, saa vil det dog ikke sige Andet, end at Theatret skal holde sit Udgiftsbudget saa meget lavere, det er det Krav, som jeg tror maa stilles uden Hensyn til, om hin Foranstaltning var bleven truffet ifjor eller ikke. — Paa § 26 er der til Militærvæsenet iaar ikke forlangt Penge til større Bygningsarbejder; den eneste store Post, der findes, er jo en Fortsættelse af Bevillingen fra ifjor til de 6 Kanoner. Paa den anden Side ere de militære Bevillinger fra § 26 dog ingenlunde holdte indenfor de Grændser, Folkethinget hidtil har søgt at holde disse Bevillinger indenfor. Det ærede Medlem for Ribeenhavn 4de Valgkreds (Scharling) omtalte, at vi jo kunde regne de militære og øvrige Udgifter paa § 26 for ordinære, eftersom de nogenlunde vendte tilbage hvert Aar, men for at man kan gjøre det, maa de ogsaa holdes indenfor de samme Summer, hvilket langt fra er Tilfældet; de Beløb, der iaar foreslaas bevilgede for de enkelte Poster, beløbe sig til 3 Millioner Kroner. Hvilke af disse Poster der er mere eller mindre fornødne, er det vanskeligt at have nogen afgjørende Mening om, men jeg antager, at Thinget i saa Henseende maa stille sig saaledes, at man siger til de tvende ærede Ministre for Forsvarsvæsenet: Beløbet bør holdes indenfor den og den Grændse, de 800,000 Kr. selvfølgelig iberegne, og saa overlade vi til de ærede Ministre at angive, hvilke Poster de sætte mest Pris paa, og hvilke de mindst nødig ville have strøget. Hvor stor en Sum man skulde fastsætte i saa Henseende, skal jeg ikke udtale mig om paa nærværende Punkt, ligesom jeg i det Hele taget har søgt at undgaa at komme ind paa de mangfoldige Enkeltheder, der ellers kunde frembyde sig ved Finantsloven.

Leth: Jeg ønsker først at sige et Par Ord om Postvæsenet, navnlig om Benyttelsen af Brevkort. Saavidt mig bekjendt, og jeg tror ikke, jeg seiler deri, er Forholdet her i Landet det, at